

De setmanari a diari

Enciclopedia.cat diu de Sílvia Soler: “Col·labora a la premsa diària (*Avui*, *Punt Diari*, *Presència*, etc.)” *Presència* és un setmanari.

La Bosch mata Bobby Charlton

Lolita Bosch (*La família del meu pare. Una novel·la*, Editorial Empúries) diu que “el 1958 va morir tota la plantilla de l'equip de futbol del Manchester United en un accident que la companyia British Airways va tenir a l'aeroport de Munic-Riem”. A l'accident van morir 24 persones, 11 de les quals eren futbolistes, directius i entrenadors del Manchester United. No era la plantilla sencera, perquè, entre els 21 supervivents es trobaven un entrenador i nou jugadors. Un dels supervivents va ser el famós Bobby Charlton, que donà moltes tardes de glòria a l'equip. Considerat el millor jugador anglès de la història, després de l'accident va jugar tres mundials i una Eurocopa, El 1966, vuit anys després de l'accident, va obtenir la Pilota d'Or com a millor jugador europeu. El 1994, la reina d'Anglaterra el va fer *sir*.

Fan fora Badalona d'Espanya

El País (19 de novembre) publica una entrevista amb l'escriptor indi Aravind Adiga i diu que la novel·la amb la qual ha obtingut el premi Man Booker ha estat publicada a Espanya per Miscelànea, del grup Roca Editorial. El diari s'ha tornat independentista. Consideren que l'edició catalana de la novel·la, *Tigre Blanc*, editada a Badalona pel segell Amsterdam Llibres, del grup Ara Llibres, no ha estat publicada a Espanya.

No saben esternudar

Fabra deia que només es podia esternudar pel nas. El PD i el GD62 ja saben que també hi intervé la boca. El DIEC2 no diu per on es fa l'expiració: “Fer pel nas una inspiració brusca, seguida d'una expiració violenta, espasmòdica i oïble.”

La nova editorial A Contra Vent vol ser un referent del periodisme literari català i de l'humor

Un llibre que recull una selecció de cartes enviades pel periodista i traductor Just Cabot (Barcelona, 1898 - París, 1961), director de *Mirador*, des del seu exili de París, és la targeta de presentació de la nova editorial A Contra Vent, creada a Barcelona amb la voluntat de convertir-se en un referent del periodisme literari català i de l'humor. El volum, *El periodisme silencià: Just Cabot. Vida i cartes de l'exili (1939-1961)*, ha estat editat per Valentí Soler, que ja el 1992 va dedicar un estudi al periodista, *Indignacions i provocacions de Just Cabot*, i engega la col·lecció “Periodisme”.

L'humor quedarà encaixat en una segona col·lecció, “Els altres clàssics”. Aquí hi apareixerà, aquest desembre mateix, *Big Jack el Sanguinari*, d'Àngel Ferran (Palafrugell, 1892 - Tolosa de Llenguadoc, 1971), redactor de *La Publicitat* i humorista d'*El Be Negre*, Serà la primera antologia de Ferran que es publica. D'ell va dir Joan Fuster que “la subtileza del seu humor és excepcional, més gratuïta que maliciosa, intel·ligent sempre, brillant”. Un altre palafrugellenc, Josep Pla, no en tenia gaire bona opinió.

Al capdavant d'aquest projecte editorial trobem Quim Torra i Pla, l'autor de *Periodisme? Permetin! La vida i els articles d'Eugeni Xammar*, publicat el mes de juny passat per Símbol Editors.

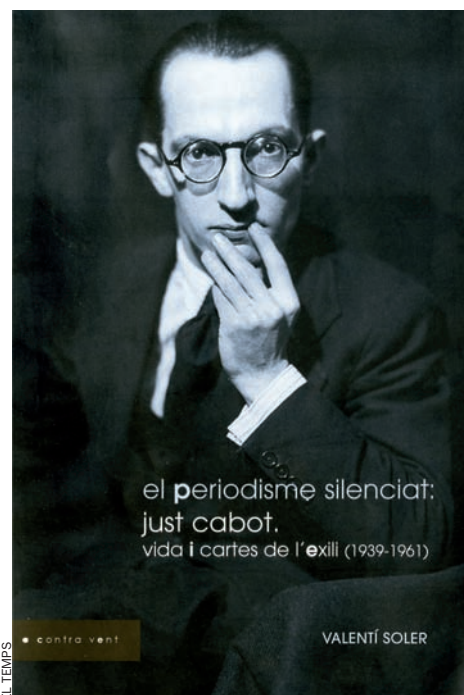
A principi de l'any que ve, l'editorial té previst de publicar títols de Domènec de Bellmunt i de Carles Sindreu. I és previst, al llarg dels mesos següents, d'obrir noves col·leccions de “Periodisme polític”, “Assaig XXI” i “Narrativa d'humor d'autors estrangers”, sempre en català.

La pàgina web d'A Contra Vent, a més a més del catàleg i algunes altres dades de l'editorial, ofereix un “Mirador Xammarià” i unes “Bengales de guerra”, on aniran apareixent textos i biografies de periodistes catalans.

Després volen continuar amb Lluís Capdevila (*L'esquella de la Torratxa*, *La Campana de Gràcia*, *La Humanitat*), autor de dotze volums inèdits de memòries que és, pensa l'editor, un dels grans frescos del segle XX.

“Començaríem publicant —ens diu Quim Torra— els volums de la guerra i l'exili. A la col·lecció d'humor, en paral·lel, publicarem de Ramon Reventós els contes que tan agradaven a Pau Picasso. A partir d'aquí hi ha concretat, més vagament, un Carles Soldevila polític i el *Glosari* de Rusiñol. Després sí que són idees: Joaquim Ventalló, Josep Sol, Emili Vigo, Fermí Vergés, Rossend Llates, Alexandre Plana, Amadeu Hurtado, Màrius Aguilar, Manuel Fontdevila...”

La creació de l'editorial s'afegeix a unes altres iniciatives culturals que comparteixen, ni que sigui parcialment, l'interès per recuperar el patrimoni periodístic català. El cas més notable és el de Duxelm, editorial creada el 2004. Aquí Lluís Solà i Dachs, hi ha publicat un estudi sobre la caricatura política i social a Catalunya i un estudi divulgatiu, acompanyat d'una generosa antologia de textos i acudits gràfics, del *Papitu* i de més publicacions “eroticosicalíptiques” del seu temps.



Una foto de Just Cabot il·lustra la coberta del primer llibre de la col·lecció “Periodisme”, de la nova editorial.